

ערוץ 2000

נאיריק את השבת

ערוץ 2000
מאחד לכל
הקוראים היקרים
ולכל בית ישראל
חנוכה שמח

הַנֵּרוֹת הֵלְלוּ
אֲנִי מִדְּלִיקוֹ וְאִין לָנוּ
רְשׁוֹת לְהִשְׁתַּמֵּשׁ בָּהֶם
אֶלֶּא לְרְאוֹתָם בְּלֶבֶד

גם אחרי אלפי שנים, בכל בית
יהודי שוב נדלקים הנרות.
אותו אור קטן שמאיר את
הנשמה, אותו רמז לנס
הגדול שהיה אז, וממשיך
לפעם גם עכשיו.

אין לעיין בשעת התפילה - המגזין טוען נגדה

זמני השבת

ערים	כניסת שבת	צאת שבת	ר"ת
ירושלים	16:22 (16:02 :דק 40)	17:14	17:47
תל אביב	16:20	17:12	17:42
חיפה	16:20	17:12	17:42
באר שבע	16:23	17:14	17:47

הזמנים על פי לוח ערוץ 2000 לשיטת זמני "אור החיים"
"השמן, הפתילות והנרות שהודלקו למצוות נר חנוכה, הוקדשו לקיום המצווה. לכן, אין לעשות בהם שימוש כלשהו. אין לזרוק את השמן שנשאר מנרות החנוכה לפח, או להשתמש בו לדברי חול, אלא יש לעשות לו מדורה בפני עצמו ולשורפו."

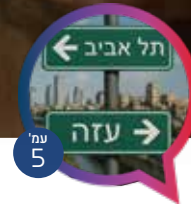
שיטת התקיפה של הלטאה הארסית
ישראל סופר

כך תתגברו על הבושה שלכם
הרב יצחק רבי

מותר לחמם בשבת
סופגנייה על הפלטה?
הרב יניב עזיז

"ימינה לעזה, שמאלה לתל אביב"
הרב אסי עדני

למה מעלים בקודש ולא מורידים?
מושג ביהדות

המגזין מוקדש לע"י: בכור יעקב בן אסתר, הילה בת אסתר, משה בן זילפה, אסתר בת מלכה, שלמה בן דוד | **לרפואה שלמה:** עדן בת ענת, רפאל בן עישה, חנה בת טלי, רפאל בן אסתר **לברכה והצלחה:** אספה בן אלמיי, קרן בת שושנה, אוראל בן צביה, דינה בת שושנה, יצחק בן עליה | **לזיווג הטוב:** אלון אליהו בן דבורה, אורטל בת אירית, ינאי בן מרים אילנה, חיה ריבה בת מרים, שירה בת אסתר, תהילה בת אסתר, אלון אליהו בן דבורה | **לפרנסה בשפע ובריאות:** שלומי יוסף בן טלי, דליה בת ציפורה, בנימין דוד בן חנה, ניסים בן שרה, רינה דניאלה בת שושנה **לחזרה בתשובה:** דניאל אליה בן עופרה, יהונתן מאיר בן חיה חווה | **לזרע בר קיימא:** אילה תהילה בת חדוה, יצחק מימון בן רינה

בואו והקדישו מגזינים למען זיכוי הרבים עבור היקר לכם - חיינו 073-2866527

בית ההוראה מענה ההלכה זמין לכם | 24/6 | מגוון שפות | טלפון 03-613-2000 | BO@tv2000.co.il

בסוד שיח

אלעד כהן בשיח אקטואלי עם
המקובל הרב יוסף ביטון
מרבני ערוץ 2000

האור האדיר של חנוכה במקומות הנמוכים!

מה הדבר המיוחד בימי החנוכה, שכל עם ישראל מקיים את מצוות החג כל כך בשמחה?

"כידוע, את החנוכיה יש להדליק לפחות בגובה שלושה טפחים מהקרקע, שזהו מקום נמוך ביותר. אומר רבנו האר"י ז"ל שבכך אנו בעצם מושכים אור מהמקומות הגבוהים ביותר למקומות הנמוכים ביותר. וזו המהות של חנוכה: השמחה וההארה הגדולה שיש בכל עם ישראל בימים אלו – גם אצל הרחוקים שבעם ישראל. כמעט אין בית בישראל שאין בו חנוכיה. וכדי להבין את הסוד של הדבר הזה, צריך להתבונן מהו הנס של חנוכה. באותה תקופה הייתה גזרה קשה על הרחוניות של עם ישראל; תרבות יוון באה כביכול להחליף את אור התורה הקדושה בכל מיני פילוסופיות ודמיונות, רוב עם ישראל, לצערנו הרב, הלך אחר ההבל. לכן, הניצחון הגדול שהיה, הוא בעצם ניצחון רוחני. עם ישראל כבשו את יצרם, יצאו למלחמה וניצחו. ואת ההארה הזו אנחנו מושכים מאז ועד היום הזה, שכן מדי שנה בימי החנוכה יורד אור גדול מן השמיים, הארה שמסוגלת להכניע את המלחמות הרחוניות שלנו. האור הזה יורד לא כדי לנצח דברים גשמיים גסים, אלא דברים רוחניים. זה ניצחון על תורת ההשכלה, הפילוסופיה, וכל ההמצאות שבאות כביכול להחליף את היהדות; כל הקורסים של 'רוחניות' שיש היום בעולם ומנסים להיות חיקוי עלוב של היהדות והתורה הקדושה. וזה העניין של 'חֲדָשִׁים לְבָקָרִים רַבָּה אֲמוֹנָתָךְ' – למשוך בימי החנוכה את האור הגדול הזה, ולהביא אותו גם לאנשים שנמצאים במקומות הכי נמוכים מבחינה רוחנית. לכן זה חג שמח, חג של אור, וחג שכל כולו ניצחון מוחלט על 'תרבות יוון' דאז, ובעזרת ה' יתברך – גם על ממשיכי דרכה בימינו".

מדוע יוסף הצדיק נהג כך באחיו, ולא מיד מחל להם?

"כתוב בספרים הקדושים שכל הסיבה שיוסף 'טרטר' את האחים הלך ושוב, היא משום שהוא רצה להביא אותם לדרגה גבוהה מאוד של תשובה על חטאם. וכתוב שאם היה 'מתאפק' עוד קצת מלהזהות בפניהם וגורם להם עוד קצת סבל, הם היו מגיעים לתיקון המושלם. והסיבה שלא כתוב בתורה שיוסף מיד מחל לאחיו, על כך מובא בספרים שהאמת היא שיוסף היה בכזאת מדרגה גבוהה שלא חשב שיש לו על מה למחול בכלל, וכמו שאמר לשבטים הקדושים: 'אַתֶּם חֲשַׁבְתֶּם עָלַי קָעָה אֱלֹקִים חֲשָׁבָה לְטָבָה'. מובא במדרש שכאשר האחים העלו את עצמות יעקב אבינו לקבורה, עברו כולם ליד אותו הבור. האחים פחדו מאוד, אבל יוסף הצדיק הסתכל בבור, והחל להודות ולהלל את ה' על הניסים שעשה לו. כלומר, יוסף היה במציאות כל כך מושלמת של 'אין עוד מלבדו', עד שלא היה לו על מה למחול בכלל. יש בזה גם פלפול הלכתי: אדם שזרק רשת בשבת לדג ולצוד דג, ובסופו של דבר תינוק שנפל למים נתפס ברשת והציל אותו – האם הוא חייב על צידת הדג או לא? כוונתו הייתה לצוד דג, אבל באמת הציל תינוק. מה הדין? על מה מסתכלים – על התוצאה או על מה שהתכוון בהתחלה? יש בזה פלפול גדול בראשונים. יוסף סבר כמו אותם הראשונים שטוענים שאין כאן בכלל עבירה – מסתכלים רק על התוצאה. לכן יוסף היה במקום אחר, ולכן לא ביקש מהם מחילה וסליחה. מבחינתו, לא היה לו על מה למחול".

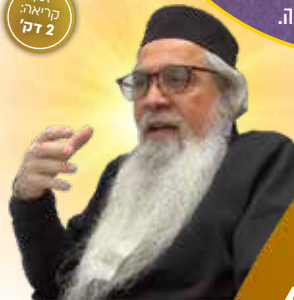
השידור הקבוע במוצאי שבת בשעה 22:30,
לייעוץ אישי וברכה מהרב, חייגו 073-3212998

חושג ביהדות

מעלין בקודש ואין מורדין

כלל יסודי בהלכה הקובע שיש להוסיף ולהעלות בקדושה ואין להוריד ולגרוע ממנה. הדוגמה המפורסמת ביותר היא בחנוכה – בית הלל קבעו להדליק נר אחד בלילה הראשון ולהוסיף נר בכל לילה, כי "מעלין בקודש ואין מורדין". כך מבטאים את הכיוון הרוחני הנכון של עלייה מתמדת ולא ירידה. העיקרון מלמד שבגבולות ה' אין להסתפק במה שהושג אצל אדם, אלא תמיד יש לשאוף למדרגה גבוהה יותר. המושג הפך ליסוד חינוכי ביהדות: תמיד להתקדם, תמיד לעלות, ולעולם לא להסתפק במצב הקיים, שלרוב משמעותו נסיגה.

זמן קריאה: 2 דק

מה ההבדל בין החוכמה היוונית לחוכמת התורה?

המלחמה בין

היוונים לעם ישראל

לא הייתה רק מלחמה צבאית

– זו הייתה התנגשות בין שתי

תפיסות עולם: היוונים ייצגו את תרבות

ההלניזם, שהציבה במרכז את היופי הגופני ואת

נכח האדם.

לעומת זאת, חוכמת התורה היא חוכמה אלוקית, שניתנה

לנו מהקב"ה ברוח סני, והיא מלמדת אותנו את דרך ה' ואת

החיים לפי רצונו יתברך.

לכן, הניצחון של החשמונאים היה קודם כול ניצחון רוחני – הוכחה

שחוכמת התורה עומדת מעל לכל חוכמה אנושית, ושהקדושה היא

הערך העליון.

זו הסיבה שנת החנוכה קשור דווקא לשמן, שכמו שהשמן, אינו מתערבב

עם שום דבר אחר ותמיד עולה למעלה, כך התורה הקדושה לא יכולה

להתערבב עם שאר חוכמות.

המגזין נצפה

הגאון הגדול רבי עמרם פריד שליט"א מעיין

במגזין "מאירים את השבת"

זינאתם את המגזין באקוס מגזין

לחצו על לחצן או לוחצא:

058-450-2000

MAG@TV2000.CO.IL

הצצה לחג

סביבון

כאשר נאסר ללמוד תורה בתקופת גזירות היוונים, נקטו הילדים היהודים בתחבולה חכמה: הם לקחו עמם סביבונים למקומות לימודם. כשהתקרבו אליהם חילים יוונים, הם העמידו פנים ששקועים במשחק ולא בלימוד תורה, וכך הצליחו להימלט מעונש היוונים.

ערוץ 2000

מזל: ערוץ 2000 להפצת יהדות

עורכי: נפתלי ביקורת: חברי ועדת הביקורת

גריפה ועיצובים: מחלקת הסטודיו © כל הזכויות שמורות

מרכזי: 2610 * שלוחה 1

להאזנה לפרוט: 03-378-2000

בית ההוראה מענה ההלכה: 03-613-2000

להזמנת רב או רבנית לחוג בית ללא עלות

חייגו: 073-321-2992

להצטרפות לנבחרת מזכי הרבים

מפיצי המגזין: חייגו 073-2866527

להצטרפות לקבוצות הוצאא שלנו: 058-450-2000

לקבלת המגזין במייל ולהערות ניתן לפנות

לכתובת המייל: MAG@TV2000.CO.IL

להניח חסה במסננת, מותר?

לכבוד היקר והנעלה, שלום רב.

בדבר שאלתו, אחרי ששטף עלי חסה וכדומה
בשבת קודש, האם מותר להניחם על מסננת כדי
שתייבשו?

הנה, מרן ב"שולחן ערוך" כתב: "משמרת שיש
בה שמרים מערב שבת, מותר לשפוך עליה מים
כדי שיחזרו השמרים להיות צלולים ויזובו". וכתב
ב"משנה ברורה" שאין בנתינת המים איסור בורה,
אף על פי שהם יוצאים דרך נקבי המשמרת. והסביר
שהוא משום שהמים היו צלולים ואין דבר מעורב
בהם.

וכן פסק הגאון רבי
ישראל פסח פיינהנדלר
בספרו שו"ת "אבני
ישפה" שמותר להניח
חסה רטובה במים
בתוך מסננת, ולסובב
את המסננת כדי שירדו
המים מעלי החסה,
ואינו נחשב
כבורר בכלי.

צילום: גנסי איליה

ועיין עוד בספרנו "ילקוט יוסף" הלכות שבת כרך ג'
(סימן שיט סעיף כו) בדיון קומקום תה שיש
מסננת בפיו, [שם כתבנו] שמותר
למזוג ממנו בשבת ואין לחוש
בזה משום בורה, שכל דבר
שראוי לאכילה או שתייה
בלי סינון - מותר
לסננם בשבת. ועיין
שם בהערה במה
שהרחבנו בזה.

ומה ששאל אם
מותר בשבת להניח
שניצל מטוגן על גבי
נייר סופג חתוך מערב
שבת, מותר להניחו
עליו מהטעם הנ"ל.

ובדבר שאלתו אם
מותר בשבת להחזיר לארון
מוט המחזיק קולבים שנפל, או
מגירה שיצאה מהארון או מדף שנפל
מהארון וכדומה, באופן שהארון קבוע בקיר על ידי

ברנים והכול נעשה בלא תקיעה.

הנה, כיוון שהארון קבוע בקיר על ידי
ברנים - אסור להחזיר מדף שנפל
או מגירה או מוט בשבת
משום איסור "בונה". וגם
אסור לטלטלם משום
איסור מוקצה. וכמו
שפסק מרן ב"שולחן
ערוך": "דלת של
שירה, תיבה ומגדל
יכולים ליטלה
מהם, ואסור
להחזירם, גזרה
שמא יתקע. ושל
לול של תרנגולים,
אסור בין ליטול בין
להחזיר, דכיוון דמחובר
לקרקע אית ביה [יש בו] בניין
וסתירה, והכא [וכאן] כיוון שהארון
מחובר לקיר יש בו משום בניין וסתירה,
ואסור בין ליטול ובין להחזיר".

מה הכשר?

כמה אחים ירדו למצרים בפעם
הראשונה, וכלה בפעם השנייה?

יורדים את התשובה? שלח לנו למייל!

תשובה מהמגזין הקודם:
חמר, בחו של דוד המלך
עליו השלום.

נקודת האור - הרב עידו סחמה - מרבני ערוץ 2000

"אעשה הכול
להחזיר אותו הביתה!"

זמן
קריאה
ד"ר 1.5

יום אחד לפני הרבה שנים, בעיירה קטנה
באמריקה, נער יהודי נכנס לבית המדרש
בפעם הראשונה בחייו. הוא לא ידע להסביר
למה, אבל הוא הרגיש משיכה חזקה לבית המדרש
שכל הזמן היה חולף על פניו בדרכו לבית הספר.
הוא ניגש לאברך אחד שהיה שקוע בלימוד וביקש:
"סליחה, אולי... אתה יכול ללמוד איתי קצת?" אך
האברך סירב בנימוס: "מצטער, אני מחכה
למישהו". הוא ניגש לאברך אחר שישב
בספסל הסמוך, אך גם הוא התחמק
בטענה שהוא בדיוק עושה "חזרות". גם
האברך השלישי סירב.
הנער עמד שם באמצע. הוא הרים
עניינים למעלה ודמעות זלגו מעיניו. "ריבוננו
של עולם, אני רוצה ללמוד תורה. תעזור
לי..." בליבו הוא החליט: אנסה עוד פעם אחת. אם
גם הבא שאציע לו ללמוד איתי יגיד לי לא, אבין שזה
אות משמיים שאין לי מה לחפש פה".
הוא ניגש לאברך רביעי. הפעם ציפתה לו הפתעה
נעימה. "בטח!" אמר האברך וחיוך רחב על פניו. "מה
השאלה?! בוא נלמד!"

זהו. חיוך אחד. רגע כל כך קטן מבחינת אותו
אברך שהיה שווה כל כך הרבה בשביל אותו הנער.
למעשה, זה היה הכול בשבילו.
עברו הרבה הרבה שנים. אותו נער הפך ליושב
ראש תנועת "השיבון", שמסייעת לנערים שסטו
מהדרך לחזור לתורה.
יום אחד, התקשר אליו ראש ישיבה חשוב
מאמריקה, קולו היה שבור לגמרי. "הבן שלי עזב את

דרך התורה. אתה... אתה יכול לעזור?"
ניכר היה שהבקשה של ראש הישיבה נגעה בליבו.
"לפני שאני אומר כן", הוא השיב, "אני רוצה לספר
לך משהו".
הוא סיפר לו על נער ביישן שנכנס לפני הרבה שנים
לבית המדרש. הוא סיפר כיצד אותו הנער פנה אל
שלושה אברכים שונים. הוא סיפר כיצד אותו נער
התפלל למצוא מישהו שיסכים לפתוח לו צוהר
לעולם התורה, עד שתפילתו נענתה.
"הנער הזה הוא אני", אמר לו יושב
ראש התנועה. "אבל אתה יודע מי היה
ה'מישהו' הזה?"
"זה אתה, כבוד הרב. אתה זה שגרמת
לי להישאר בבית המדרש. ועכשיו - אני
אעשה הכול, אבל הכול, כדי

להחזיר את הבן שלך הביתה".
חברים אהובים, כשאנחנו
"זורקים" חיוך, או אומרים
למישהו מילה טובה - ברוב
המקרים בשבילנו מדובר ברגע
קטן של תשומת לב, אבל אין לנו
מושג לאן זה יתפתח. בסוף גלגל
החסד תמיד יחזור אלינו. לא
תמיד נראה איך או מתי, אבל
זה יקרה. "כי לעולם חסדו".

מה קודם,
נרות שבת או
נרות חנוכה?

24/6

בכל חלקי
השולחן ערוךבשלל
שפות

לשאלות חייגו או כתבו: BO@TV2000.CO.IL

03-613-2000

מענה ההלכה
העולמיערוץ
2000

השידור הקבוע ביום
שלישי בשעה 21:00,
ניתן להזמין את הרב
לחוג בית ללא עלות.
חייגו 073-3212992

רגע טוב לנשמה

הרב יהונתן ענבה
מנהל הוועדה הרוחנית

ברכת "שהחיינו" בתוך התופת!

זמן
קריאה:
דק' 2.5

דווקא בימים שבהם אנו מציינים את האור ומשתדלים להפיץ אותו כמה שיותר, אי אפשר שלא לחשוב על אלה שהיו בחושך – ולתהות איך הם שרדו?

איך שרד לו בחור בן 17 שאחיו מכרו אותו לעבד מתוך שנאה וקנאה? איך שרדו היהודים בתקופה שבה שלטון יוון ערער כל דבר שבקדושה, והמושג "חושך על פני תהום" קיבל משמעות מעשית? ואולי אפילו נשאל בעדינות המתבקשת – איך שרדו מאות יהודים, קרובים ורחוקים כאחד, תופת של שבי עמוק מתחת לאדמה? מה נתן להם תקווה? מי החיה אותם בשעת צרה? אולי אם נקבל תשובה, נוכל להיעזר בה בשעת חשכה.

"כִּי הִנֵּה הַחֹשֶׁךְ יִכְסֶּה אֶרֶץ וְעֶרְפֹל לְאִמִּים וְעֲלֵי יֶזְרַח ה' וְכִבְדּוֹ עֲלֵי יִרְאֵה" – ישעיהו הנביא מגלה לנו כי דווקא בחושך הכי גדול, בריחוק הכי קשה, יש לאדם את האפשרות להתנתק מכל מושג גשמי – ואז, באופן טבעי לחלוטין, הוא זוכה לאור ה'. אור שהולך ומתחזק ככל שהאדם נותן לו מקום. ואולי אין דוגמה יותר טובה מהסיפור הבא שמראה לנו איך נראית האמת הזו בפועל: לילה ראשון של חנוכה בגטו. עשרות יהודים מתאספים בצריף המרכזי, כל אחד מביא איתו משהו קטן – מעט מרגרינה במקום שמן, חוטים שנתלשו מחולצות ישנות לפתילות. הכול נעשה בחשאי,

הסתובבתי וראיתי את כולכם. מאות זוגות עיניים שמסתכלות עליי – עיניים שעדיין מאירות, עדיין מלאות חיים.

"ואז הבנתי משהו", המשיך הרבי. "כל האנשים האלה, שלדים חיים שעברו גיהנום של ממש – הם עדיין יהודים מאמינים. הם עדיין מתרגשים מהדלקת נר חנוכה. הם עדיין מודים על זה שהם פה, על זה שהם חלק מעם ישראל, על זה שאור האמונה לא כבה בתוכם. אם הם יכולים להאמין – בוודאי שיש לברך שהחיינו".

ומכאן קיבלנו תשובה לכל השאלות. בכל דור, בכל מציאות, בכל חשכה – החל מהאבות הקדושים, דרך דורות של המקדש והגלות, ועד דורנו – אור ה' הוא זה שנותן את הכוח, את התקווה ואת האמונה להמשיך, להתחזק ולדעת שיום אחד יגיע היום של סוף שם לחושך, ונזכה כולנו לאור גדול, אמין.

שבת שלום!

השידור הקבוע ביום רביעי בשעה 21:00.

ניתן להזמין את הרב לחוג בית ללא עלות. חייגו 073-3212992

גאולה בזכות נרות שבת

בזוהר הקדוש מובא שבזכות שהאיש מדליק נרות שבת, תזכה שמן השמיים ייתנו לו אריכות ימים. ובמדרש "ילקוט שמעוני" נאמר שבזכות מצוות הדלקת נרות שבת, יזכה האדם לראות את הגאולה לעתיד לבוא: "אם שמרתם נרות של שבת, אני מראה לכם נרות של ציון..."

זמן
קריאה:
דק' 0.5

מעל החזל - הרב מנחם וייס - מומחה עולמי למזלות - מרבני ערוץ 2000

"מזל גדי":

יציב וקר מזג!

זמן
קריאה:
דק' 1

מזלו של חודש טבת הוא גדי, שיסודו באדמה, בכוכב שבתאי. באופן כללי, בני ובנות המזל הם אנשים יציבים שמחוברים מאוד לקרקע. נדיר מאוד יהיה למצוא אותם מפרים את הכללים, ולרוב הם מאופיינים במזג קר. אחד הדברים הכי תמוהים בגזרות שקדמו לנס חנוכה, הוא התעקשותם של היוונים לעקור מעם ישראל את מצוות קידוש החודש. כידוע, היוונים אסרו על היהודים לשמור שבת, לעשות ברית מילה ולקדש את החודש. טוב, מילה שבת וברית מילה אלו

שתי מצוות שבליבת הזהות של כל יהודי – ולכן מובן מדוע התעקשו אותם הרשעים לעקור את המצוות האלו. כך, הם קיוו, יוכלו לנתק את ישראל מהקב"ה. אבל מה עניין מצוות קידוש החודש? למה היוונים רצו לעקור דווקא את המצווה הזו? התשובה היא: ישראל מונים ללבנה, והגויים לחמה. מה ההבדל? מדי חודש הירח מתמעט, נעלם ופורץ מחדש. כל חודש הוא התחלה

חדשה. אבל אצל הגויים? הכול ידוע מראש, אין שינויים, ואין חדש. היוונים ידעו את הסוד שמבדיל בינם לבין היהודים, אותו סוד שיוצר חיבור מיוחד בין ישראל לבורא עולם. הם ידעו שעם ישראל מעל הטבע. ולכן היוונים רצו לעקור את החודש, את ההתחדשות, את הכוח לנצח את הטבע ולחיות מעל הטבע.

ניתן להזמין את הרב לחוג בית ללא עלות. חייגו 073-3212992

הנהגות לחנוכה מהמקובל רבי שלמאן מוצפי זצ"ל

שלום כבוד הרב. היה ויכוח היום בבית הכנסת, אם בהדלקת נר חנוכה יש מצווה מהתורה?

עיקר התקנה הוא מדרבנן, כי חכמי המשנה הם שתיקנו להדליק נרות חנוכה, לכן היא מצווה דרבנן. ועיין "חנוכה בציון".

אז למה בנוסח הברכה אנו אומרים "אשר קידשנו במצוותיו וציוונו להדליק נר חנוכה", והרי ה' לא ציווה על כך לכאורה?

רבנו הרש"ש זיע"א בסידור הכוונות שלו כתב לכוון קודם ההדלקה: "הנני בא לקיים מצוות עשה מהתורה, ככתוב 'ועשית ככל אשר יורוך', ולקיים מצוות לא תעשה של 'לא תסור מן הדבר אשר יגידו לך ימין ושמאל'. לכן, אומנם הדלקת נרות חנוכה היא מצווה דרבנן, וכמו מקרא מגילה ועוד, אך יש בה שתי מצוות, עשה ולא תעשה, מתרי"ג המצוות.

האם כבוד הרב יכול לכתוב לנו מעט הנהגות הקשורות לחנוכה?

מור אבי זצ"ל היה נוהג להתפלל ערבית מבעוד יום, ובהגיע עשרים דקות לאחר השקיעה קרא קריאת שמע בזמנה, ומיד הדליק את הנרות. היה מניח את הנרות בטפח הסמוך לפתח מבפנים בצד שמאל הנכנס, עד לגובה עשרה טפחים שהם תוך 80 ס"מ מהקרע. בחצי השעה הראשונה הסמוכה להדלקה, היה מספר את מעשה יהודית ועניין הניסים שעשה ה' יתברך לחשמונאים, וכן בכל דור דור. ומחלק מיני מתיקה ואפייה לילדים הקטנים ושמה עמם. ולא היו נוהגים לטגן בבית סופגניות כלל. בדרך כלל כולנו במאור פנים בברכת תזכר לשנים רבות נעימות וטובות, ותזכר להאיר בתורה ובמצוות לשם שמיים. במוצאי שבת קודש לא המתין לזמן רבנו תם כמו בשאר השנה, אלא הוזרז להדליק.

השידור הקבוע ביום שישי
בשעה 08:00

דבר ציון - נח ט' תשובות הנאון הרב בן ציון מוצפי

סיפור לשבת

הרב אסי עדני
מרבני ערוץ 2000

"ימינה לעזה, שמאלה לתל אביב"

לדבר הייתה תקופה קשה. הוא ירד מהדרך והפסיק לשמור תורה ומצוות. יום אחד ניגש אליו רועי, חבר שלו, ואמר לו: "אתה חייב לבוא איתי לשיעור תורה". דביר ניסה להתחמק, אבל רועי לא ויתר: "אחר כך נצא לאנשהו, יאללה תזרום..." אחרי עוד קצת תחנונים, דביר הסכים.

הם הגיעו לשיעור. אבל דביר בכלל לא הקשיב, הוא רק חיכה שהשיעור יסתיים. אבל משפט אחד של הרב פתאום תפס אותו. הוא אפילו לא הבין את ההקשר – רק שמע את הרב מסביר שבבית המקדש, כשהכהן היה עולה על הכבש, יש לו פנייה ימינה או שמאלה, והתורה אומרת: "כל פינות שאתה פונה לא יהיו אלא דרך ימין". זהו. רק את המשפט הזה הוא זכר מכל השיעור.

עברו הימים. דביר הגיע למסיבה בשמחת תורה ברעים שבעוטף עזה. ופתאום, בשעה 06:29 ירי טילים לעבר שטח ישראל. פיצוצים מתחילים בכל מקום. המוני מחבלים פולשים לשטח שבו הייתה המסיבה.

הוא בורח עם אלו, חבר שהיה איתו שם. שניהם רועדים, פשוט קופצים לרכב ונוסעים. הם מגיעים לצומת, והתמרור מורה: ימינה – לכיוון עזה. שמאלה – תל אביב.

דביר נעצר לרגע. ופתאום חוזר אליו המשפט הזה מהשיעור: "כל פינות שאתה פונה לא יהיו אלא דרך ימין".

הוא אומר לאלון: "אני פונה ימינה". אלון צועק: "אתה משוגע? מה אתה עושה? קח שמאלה!"

"תקשיב", דביר אומר, "הייתי בשיעור תורה, הרב אמר שתמיד צריך לפנות ימינה". אלון כבר צרח: "תפסיק להשתגע! קח שמאלה עכשיו!"

ואז אלון מוציא מברג. "אם אתה פונה ימינה – אני דוקר אותך". דביר הסתכל עליו ואמר לו: "תעשה מה שאתה רוצה. אני פונה ימינה". הוא פנה ימינה ונסע. בזכות זה חייהם ניצלו. כל מי שפנה שמאלה לתל אביב נקלע למארב של מחבלים, שלא נדע. ושניהם – בגלל משפט אחד בשיעור תורה – ניצלו.

חברים יקרים התורה הקדושה היא תורת חיים. דביר שמע משפט אחד בלבד! וברור שאין הכוונה שכל החיים צריך לפנות ימינה. אלא שכשאדם בא לשיעור תורה – הקדוש ברוך הוא דואג שהוא ישמע בדיוק את מה שהוא צריך. התורה – היא תורת חיים!

ניתן להזמין את הרב לחוג בית ללא עלות.
חייגו: 073-321-2992

כוחה של חילה - הרב שמואל ממן - מרבני ערוץ 2000

השכן שחסם את המדרגות

מר קרמני ערך שיפוץ בביתו. בשלב מסוים גילה כי התכנון לא היה נכון, וחסר לו חצי מטר למטבח. מר קרמני ניסה בכל כוחו למצוא פתרון לבעיה. אחרי כמה ימים, הבריק במוחו הרעיון: במהירות וללא לשאול אף אחד, הוא הוסיף את השטח החסר באמצעות שימוש בשטחו של חדר המדרגות. כך קרה שביום בהיר אחד זז הקיר של חדר המדרגות בקומה השלישית. כמעט ולא נשאר מקום למעבר עגלת התאומים הגדולה של משפחת אפולו. בכל פעם שהיה משה אפולו זכר בשכנו מר איתן קרמני, קצף של זעם היה עולה בשפתיו. ולמרות שכבר עברה שנה, בכל פעם הוא מספר את הסיפור באותה חיות כאילו זה היה אתמול. וכל מי שהיה בקרבתו בשנה האחרונה כבר שמע את הסיפור על "השכן הגדול".

שאלה: האם מותר למשה לספר את הסיפור על "השכן הגדול"?

תשובה: כמובן שעל משה לגשת לבית דין כדי לברר את דין התורה שביניהם, אך בזה שסיפר לשון הרע עשרות פעמים ללא כל תועלת, הוא עבר על מצוות "את ה' אלקיך תירא". בכל פעם שסיפר, שכח כי שה' יתברך הוא בורא העולם ומשגיח בכל מעשי בני האדם.

השידור הקבוע ביום ראשון בשעה 13:00

המדבר לשון הרע עובר על 17 לאווין, 14 עשין ו-3 ארורין.

האם השם שלי טוב?

הזדמנות מיוחדת
להיכנס לפגישה עם
הרב שמשון פוקס
שליט"א
מומחה עולמי
לשם האדם

יש לכם שאלות?
בואו ותגלו כמה
שמכם משפיעה
על חיי היום יום
שולכם ותבואו
מוכנים ליום
הדין!

לקביעת פגישה,
ייעוץ וברכה חייגו:
073-321-2996

ההשקפה

ראש הישיבה
הרב ראובן אלבז

"אני יכול לגלות כל דבר שתסתירו"

היה פעם מלך אחד שהיה לו בן שלא התברך בחוכמה. החליט אביו לשלוח אותו למדינה רחוקה וחשובה, שהשכלה בה מפותחת, וציפה שבנו יחכים ויתפתח. בן המלך ישב שם ארבע שנים ושקד על לימודיו, עד שאביו קרא לו לחזור וערך לכבודו מסיבה גדולה, שבה קיווה להתבשם מחוכמתו.

אחד מיועצי המלך, שהיה אדם משכיל ופיקח, הבין כי בן שהוא כל כך לא יוצלח לא יוכל להתהפך לחכם, גם לאחר שנות לימוד רבות. הוא ניסה להנמיך את ציפיותיו של המלך, כדי שלא להפוך את התקווה לאכזבה גדולה, אך ללא הועיל. תוך כדי המסיבה פנה אחד מן הנוכחים ושאל את בן המלך, איזו חוכמה למד.

"למדתי חוכמה גדולה", פתח בן המלך בחגיגות, "אני מסוגל לומר על דבר נעלם מהו. לדוגמה, אם אדם מחזיק בידו חפץ כלשהו וקומץ את ידו, ביכולתי לומר מהו החפץ שמסתתר בתוך היד".

התפעלו שרי הממלכה: "הרי זהו דבר פלאי. כוח של נבואה!"
"לא ולא", דחה בן המלך את דבריהם. "למדתי להגיע לגילוי זה באופן מדעי ושכלי ולא על ידי נבואה. ביכולתי לחשב כל מיני חשבונות, ועל פיהם לקבוע מהו הדבר שנמצא בתוך השק, הקופסה או היד הקמוצה".

היועץ, אשר פקפק בחוכמת בן המלך, החליט להתערב בעניין ושאל: "האם אוכל לבחון אותך לעיני כולם?"

"ודאי", ענה הנסיך. הוא יצא מן החדר לרגעים, בינתיים לקח אחד השרים טבעת והניח אותה ביד היועץ. הלה קמץ את ידו והזמין את בן המלך לפצח את הסוד ולדעת מה יש בתוך ידו. בן המלך בחן את היד מכל כיוון: הוא ביקש מן היועץ להפוך אותה מצד לצד, ולאחר מחשבה עמוקה הכריז כי בתוך היד חייב להיות דבר עגול.

כולם מחאו לו כפיים. המלך היה מאושר. הוא מתקדם יפה.

המשיר בן המלך להתבונן ולנסות את כוחו. "באותו דבר עגול מוכרח להיות חלל", הודיע לבסוף. "מצוין", כעת גם היועץ לא יכול היה שלא להחמיא. "אתה ממש מתקרב.

אמרת כמעט את הכול. האם יכול אתה לשער מהו הדבר שנמצא בתוך ידי?"
"אכן של ריחיים!", הכריז בן המלך בניצחון, "יש בה חלל והיא עגולה!! זה מה שאתה מחזיק בתוך ידך".

לאחר דברים מפורשים כאלו, לא היה צורך בהסברים של היועץ כדי להבין שמרחק רב יש בין חוכמת בן המלך לחוכמה אמיתית. חרטומי מצרים וחכמיה הם הנמשל למשל הנפלא הזה של המגיד מדבונג: הם שמעו את חלום פרעה וניסו למצוא לו פתרון, אך המרחק בין החלום לבין הפתרון שלהם היה כה רב, עד כדי כך שפרעה התרגז וביקש להרוג את כל יועציו וחכמיו! הוא ראה את היאור, שממנו מתקיימת מצרים. הוא ראה שיבולים שבאות לסמל משהו על תבואה, ופרות, שאולי באות לסמל בשר, ואולי קשורות גם כן לתבואה, שהרי הפרות חורשות ודשות את התבואה. ברור לו שמדובר על רעב בעולם, אבל אפילו אחד מכל החרטומים והמדענים, בעלי האוב והידעונים הללו לא אמרו מילה על כך. אין להם שום דבר אמיתי!

השידור הקבוע ביום שני בשעה 21:00

חם'חם

לפעמים המצאה נולדת מרגע של כאב.

חקלאי יהודי מכפר מימון היה עד למקרה שהותיר בו
חום'חם: חינוך בכפר נכווה קשות במים חמים באמבטיה.
באותו הרגע נולד רעיון פשוט אך מציל חיים: "חם'חם".

"חם'חם" הוא שסתום בטיחותי אוטומטי המבוסס על מערכת מכנית פשוטה. האביזר מותקן בין ברז האמבטיה לצינור המוביל, וחוסם את זרימת המים כאשר הטמפרטורה עולה מעל 49-50 מעלות צלזיוס. המוצר הוצג לראשונה בחברות סטנדרטיות לפני כמעט שני עשורים ועורר הדים ברחבי העולם.

בישראל נפגעים מדי שנה מכויות 45,000 בני אדם, רובן נגרמות מתאונות ביתיות, כגון מגע עם נוזלים חמים. חם'חם הוא האב הקדמון לכל שסתומי האמבטיה שנמכרים כיום בשוק. כיום ניתן למצוא מגוון רחב של שסתומים דומים בחנויות לאביזרי סניטציה ובאתרי מסחר מקוונים, המבוססים על אותו עיקרון.

שם האדם

הרב שמשון פוקס
חומחה עולמי לשם האדם
מרבני ערוץ 2000

אסנת הוא שם טוב או לא?

בפרשת השבוע אנו נחשפים לשם "אסנת" – ונשאלתי לא פעם האם השם, שתחילתו שורש "אסון", סופו האות ת, והוא שמה של מי שנולדה בעבירה מגוי – הוא שם טוב;

האם אלו סיבות מספיק טובות להימנע מלקרוא בשם זה?
אז קודם כול, חשוב וכדאי לדעת שאסנת הייתה צדקת גדולה. היא הייתה אשת יוסף הצדיק, בתה של דינה ונכדתו של יעקב אבינו. אומנם היא גם בתו של שכם בן חמור, אבל זה לא גורע מעובדת היותה צדקת, כאמור.

למעשה, בעלי הסוד כתבו שנשמתה של אסנת הייתה נשמה גבוהה והייתה שבויה בקליפה שנקראת קליפת "שכם בן חמור". כדי להוציאה מהקליפה היה על יוסף הצדיק לעמוד בניסיון של אשת פוטיפר; ומיד כשעמד בו – נשברה אותה הקליפה. ולכן זכה יוסף הצדיק, שהיה צדיק יסוד עולם, לשאת את דינה לאישה, שכן אחרי התגברותו, הוא היה ראוי לנשמה גבוהה כשל אסנת.

לכן, אין שום מניעה לקרוא לבת בשם "אסנת". כל זמן שמדובר בשם של צדקת, אין ממה לחשוש. יתרה מזאת, זו זכות להיקרא בשם כזה קדוש.

כידוע, יוסף היה אחד משבטי י"ה שקרוי בפי כל "יוסף הצדיק", ובוודאי שרעייתו הייתה צדקנית גדולה. בפרט שאנו רואים אילו בנים זכתה להעמיד – מנשה ואפרים, שעד היום הזה בכל ליל שבת מברך האב היהודי את בניו במילים: "וְיוֹסֵף אֱלֹקִים כְּאֶפְרַיִם וְכִמְנַשֶּׁה".

מכיוון שלא מצינו שאותה צדקנית חוותה אסון וכדומה, בוודאי שאין מקום לחשוש לכך.

ובדבר האות ת' בסוף השם: נכון שיש שמות מסוימים עם האות ת' בסופם, שבהם הדבר מצביע על עיכוב וחסימה, אבל זה בוודאי לא נכון בשמות שהיה מקובל לקרוא בהם במשך הדורות ובשמות של צדיקים.

השידור הקבוע ביום ראשון בשעה 21:00.

ניתן להזמין את הרב לחנוך בית ללא עלות – חייגו 073-3212992.

לייעוץ אישי והכוונה בענייני שם האדם ע"פ חז"ל וברכה מהרב. חייגו 073-3212996

בדרכי רבותינו

גאון פלאי ומשורר

רבי אברהם אבן עזרא נולד בטודלה שבספרד בתקופת תור הזהב. בשנות ה־50 לחייו, עלתה לשלטון קבוצה קיצונית שהחלה לרדוף את היהודים. רבי אברהם עזב את מולדתו, ויצא למסע נדודים. הוא הגיע לאיטליה, צרפת ואנגליה – ובהן כתב את רוב חיבוריו. באיטליה חלה רבי אברהם במחלה קשה ואף נטה למות. כשהחלים, נדר לפרש את כל התורה לפי הפשט.

בפירושו על התורה הניח את היסוד: "אחפש היטב דקדוק כל מילה בכל מאוּד, ואחר כן אפרשנה כפי אשר תשיג ידי". רבי אברהם אבן עזר תמיד חיפש את הפשט, תוך שימת דגש על כללי הדקדוק. כל מילה נבחנה לפי מיקומה בפסוק ולפי הפעמים האחרות שהיא מופיעה בתנ"ך. כתב בנוסף גם פירושים לחמש מגילות, ספר ישעיהו, תרי"עשר, תהלים, ספר איוב וספר דניאל. הפירושים לנביאים ראשונים ולמשלי שכתב – אבדו.

רבי אברהם אבן עזרא היה גם משורר פורה – עד היום, יותר מ־850 שנה אחרי פטירתו, שרדו יותר מ־300 משיריו. בין השאר, חיבר את הפיוטים המפורסמים "כי אשמרה שבת" ו"צמאה נפשי לאלוקים לאֵל־לִי חַי".

המוח היהודי

רגע לפני שנסע לנובה,

הוא צעק: "אבא שבשמיים,

תציל אותי אני לא רוצה לחלל שבת!"

בין הכרטיס שנכר היה בכיס לבין ההחלטה לשמור שבת – סיפורו של שלו ארמוזה, שגילה שהמסיבה שהתפלל להחמיץ הפכה לזירת טבח

מנהל הפקה ושירותים בערוץ 2000

הריאיון - יהונתן דדון -

זמן קריאה: 3.5 דק'

עם מספר גבוה מאוד במשקפיים, אפשרויות השירות כלוחם שפתח הצבא בפני שלו ארמוזה היו מוגבלות מאוד. כך מצא את עצמו נהג טנק בחיל השריון. אבל מהר מאוד הוא הבין שזה לא הוא, והוא החליט לרדת למטבח. "התחלתי לעשות שבע-שבע; שבוע בבית ושבע בבסיס. בהתחלה חשבתי שבשבוע שאני בבית אעשה דברים שאני אוהב, אעבוד, ארוויח כסף", הוא מספר. "בסוף נשאבתי לעולם שנקרא מסיבות טבע".

איך זה השפיע עליך?

"מילאתי את תחושת הריקנות במסיבות ובברירה מהמציאות. בטווח הארוך זה עשה לי לא טוב וגרם לי לחרדות ולפחדים".

מה הייתה נקודת המפנה?

"בוקר אחד דפקו לי בדלת. נלקחתי לחדר חקירות, ובמשך 12 שעות שואלים אותי שאלות. תפסו אותי על חומרים אסורים. בתור חייל אתה נלחץ, אתה פוחד. וואי, מה אני אעשה עכשיו? וואי, תפסו אותי. נשפטתי ל-45 ימים בכלא, עם 89 יום שלילת רישיון".

מה הרגשת בבית הסוהר?

"הרגשתי הכי חופשי שהייתי בחיים שלי. בסוף אתה נכנס לכלא ואין לך כלום. לא רק שאין לך את הפרטיות שלך, אין לך גם פיתויים. אז מה היינו עושים? מתפללים. הייתי מתפלל כל יום. פתאום שלוש תפילות ביום, תפילות מלאות. התבודדות, פתאום הייתי מדבר עם ה', הייתי מרים עיניים לשמיים בלילה

וואו.

"קמתי למחרת, הסתכלתי במראה, ואמרתי לעצמי: 'אתה נשאר בבית'. כבר הרחתי את הריח של הבישולים, ראיתי את שולחן השבת, את הנרות כבר מוכנים להדלקה. החלטתי: אין סיכוי שאני הולך. רגע לפני כניסת שבת הודעתי לחברים שאני לא בא".

מה קרה בשבת בבוקר?

"קמתי לאצקאות ותופת ובלגן, ואני בראש שלי מבסוט, 'איזה כיף, אני פה עם המשפחה, לא הלכתי'. לא חשבתי בכלל על הכאוס שיש בשטח המסיבה. רק בסוף התפילה פגשנו מישהו מהשכונה שסיפר לנו שיש מלא הרגומים".

איך הגבת?

ההורים שלי לא שמרו שבת עדיין. איך שפתחתי את הדלת, טלפונים, אימא שלי מדברת עם אימא של החבר, וההיא בטלפון עם החבר, וכולם בורחים ובלגן ותופת. ואני יושב בחדר, תופס את הראש, אומר: מה קרה פה? יכול להיות שלא הייתי צריך לחיות בכלל עכשיו?"

מתי נפל לך האסימון שה' הציל אותך?

"כבר במוצאי שבת הבנתי שבחרתי בדרך האמת, הבנתי שבחרתי בחיים, והחלטתי שאני הולך לעבוד את ה' בכל הכוח. הוא הציל אותי – אני חייב לעבוד אותו". שלו לא רק ניצל פיזית מטבח השבעה באוקטובר, אלא גם זכה להבין שהקב"ה שומע את זעקת בניו, עונה למי שקורא אליו באמת. היום, הוא חולם "להעביר שיעורי תורה ולהפיץ את האור הזה" שגילה בעצמו רק לא מזמן, כי הוא יודע בבירור: אותה זעקה הצילה לו את החיים.

לריאיון המלא ולעוד עשרות כתבות מגזין מרתקות ובלעדיות. חפשו ערוץ 2000

ובוכה: 'אבא, איך נכנסתי לזה? תעזור לי'. וזה מה שנתן לי את הכוח. ממש הרגשתי את הקב"ה בכל רגע ורגע שהייתי בכלא, והייתי פותח ספרים ולומד וחוקר: יש אלוקים? אני רוצה לדעת! אני יהודי!"

ושם, מאחורי הסורגים, קרה משהו ששלו מעולם לא האמין שיקרה. "לראשונה בחיי שמרתי שבת, הרגשתי את האור של השבת, ואת האור של לימוד התורה והתפילה", הוא מתאר. "הרגשתי שמה שקורה לי זה זמני, וזה הולך להתהפך. אז החלטתי שאני הולך למקף את זה, לא מעניין אותי מה".

נו, ומה קרה אחרי שהשתחררת?

"ביום שהשתחררתי מהכלא יצאתי למסיבה. הרגשתי שאני מתרחק, ושם הגיעה ההחלטה: אני יוצא למלחמה. אני נלחם בתאווה הזאת. לקחתי על עצמי שאני לא יוצא יותר למסיבות בשבת, לא משנה מה".

שלושה חודשים עברו. ואז הגיעה ההודעה שכולם חיכו לה. "יצא המפרט של מסיבת הנובה וכבר היה אפשר להזמין כרטיסים". שלו לא התעכב. "הזמנתי כרטיס למסיבה", הוא מספר. רק שהייתה בעיה אחת: "המסיבה הייתה בשבת, ואני שומר שבת".

"זה היה פיתוי גדול. כל החברים שלי מדברים רק על זה וכולם חיכו לזה כל כך הרבה זמן. כבר לא עניין אותי כלום – אמרתי: 'שבת, לא שבת, אני הולך'". הימים עברו, והמאבק הפנימי התעצם. "ועובר זמן, עובר עוד זמן, ומגיע כבר שבוע לפני, ואני לא יודע מה לעשות. אני נקרע מבפנים. אני מרגיש שאני רק רוצה לצעוק. החלטתי שאני אלך לעשות התבודדות".

מה היה שם?

"מצאתי איזה שדה בפתח תקווה. הלכתי בלילה מאוחר. זה היה ממש כמה ימים לפני המסיבה. החלטתי שאני צועק, פשוט צועק: 'אבא! תציל אותי! תציל אותי! ריבוננו של עולם, תציל אותי! מה לעשות? אני לא רוצה לחלל שבת'. ואני בוכה ובוכה. 'אני לא רוצה לחלל שבת, לא רוצה לעזוב אותך, לא רוצה, אל תעזוב אותי, בבקשה. אל תיתן לי ללכת. אני לא רוצה לאהוב את זה. תוציא את זה ממני'. הלכתי הביתה נמור מעייפות, אחרי שכבר הוצאתי את הגרון שלי, ולא נשאר דמעות".

אתר נשאל

מערת החשמונאים, מבואות מודעין, ועוד סודות על נסי המלחמה

העבר קם לתחייה עם שרגא שמידלר

ראשון 14:00 • בערוץ 2000

03-378-2000

ערוץ 2000

שלו ארמוזה >>

דברים שחייבים לדעת על יהודית

1 סיפור יהודית אינו מזכיר כלל בתלמוד או במדרש "ל הקדומים. הוא מופיע ב"ספר יהודית" – ספר חיצוני שלא נכלל בתנ"ך. האזכור הראשון לסיפור מופיע רק בתקופת הגאונים ואילך.

2 ספר יהודית מתאר אותה כאלמנה יפח תואר, עשירה וצדקת. נשהמציא הלופרנס צר על עתה, יהודית יצאה למחנה האויב בסענה שיש לה מידע חשוב.

3 היא מצליחה להיכנס לאוהל של המצביא, מאכילה אותו מאכלי חלב, והוא שותה יין רב ומשתכר עד שנרדם. אז לוקחת יהודית את חרבו, כורתת את ראשו, וחוזרת לעיר. כך היא הצליחה להבריח את החיילים שצרו על מקום מגוריה.

4 ספר יהודית מספר שהמאורעות היו בימי "נבוכדנצר מלך אשור", אך נבוכדנצר היה מלך בבל ולא אשור. יש שמזהים את הסיפור עם תקופת החשמונאים, ויש האומרים שהתרחש בתקופה פרסית.

5 המנהג לאכול מאכלי חלב בחנוכה קשור לסיפור יהודית. רבנו הרמ"א כותב: "יש נוהגין לאכול מאכלי גבינה בחנוכה, לפי שהם נעשה על ידי חלב".

6 בספר יהודית מתוארת תפילה ארוכה שלה לפני שיצאה, בה היא מתחננת לה' שיצליח את דרכה.

בגן האמונה

המשפיע
הרב שלום ארוש

למה מדליקים חנוכייה מחוץ לבית?

שרצה להיות גוי נתנו לו הכול, ובלבד שיהיה גוי. לכן אור החנוכה הוא האור הגדול ביותר בשנה – אור ה', אור האמונה, אור התורה, אור הצדיקים, אור התורה וההודאה שהיא שלמות האמונה. לכן מדליקים את החנוכייה בחלון או מחוץ לבית – ללמד אותנו שגם אם אדם הולך ל"מקומות החיצוניים", ואפילו אם ירד למקומות הנמוכים ביותר, למקומות הטומאה, חס ושלום, גם שם מאיר לו אור החנוכה. אם אדם זוכה "לשאוב" את אור החנוכה – האור הזה יאיר לו בכל החושך של העולם הזה.

רבנו הקדוש בליקוטי מוהר"ן כותב שימי חנוכה הם ימי הודאה שנקבעו שמונת הימים הללו להודות ולהלל את ה' וזו למעשה העבודה של חנוכה – להרבות בשירות ותשבחות לה' יתברך. לכן אומרים מדי יום את ההלל השלם – מה שאפילו בפסח לא אומרים!

אך מה הקשר בין התורה למה שקרה בזמן חנוכה? הרי היה נס, ניצחו את המלחמה, והיה נס בבית המקדש – וזהו. למה צריך שמונה ימים שלמים כדי לשבת ולהודות? מה זה קשור למה שהיה אז?

כדי לענות צריך להבין מה באמת היה אז. הייתה מה שנקרא "עת צרה ליעקב". היוונים שלטו בארץ ישראל והחלו לשכנע יהודים להיות יוונים – והצליחו בגדול. עוד ועוד יהודים עזבו את היהדות ונעשו גויים. וזו הסכנה הגדולה ביותר בעולם: תמיד במלחמות יודעים מי הם האויבים, אבל בזמן היוונים, הם התחזו לחברים של עם ישראל, נתנו להם משרות טובות, וכל מי

זמן
קריאה:
דק'

הרב עמנואל מזרחי - מרבני ערוץ 2000
**הרמזים הטמונים
בסופגנייה**
בסופגנייה העגולה עם הריבה שכולנו גדלנו עליה יש רמז לשלוש המצוות שביקשו היוונים לעקור מעם ישראל: שבת, ברית מילה וראש חודש. ראשית, הסופגנייה מזכירה פת, כמו חלה של שבת. מזריקים לתוכה ריבה אדומה, רמז לדם המילה, ומפזרים עליה אבקת סוכר לבן, רמז לקידוש לבנה.

השידור הקבוע ביום שני בשעה 19:00.
לייעוץ אישי וברכה מהרב,
חיינו: 073-3212995. ניתן גם להזמין
את הרב לחוג בית ללא עלות.
073-3212992

חנוך לנער - הרב דניאל אוחיון - מומחה עולמי לחינוך ילדים - מרבני ערוץ 2000

"המנהל נבהל ומיהר להתחבא"

זמן
קריאה:
1.5 דק'

כל דורותיו אחריו – עומד להיות מוכרע, והוא יסוג? בשום אופן לא!

שעות ארוכות ישב עם האב. הסביר ושכנע, התחנן ואפילו בכה. רק אחרי חצות, הכריז האב שהוא מוכן לשלוח את בנו לתלמוד תורה והבטיח שכבר למחרת ירשום את הילד.

כעבור כמה ימים טלפן הרב צדקה למורה בתלמוד תורה, רצה לשמוע איך התלמיד החדש מסתדר. אבל לתדהמתו התברר שהמנהל סירב לקבל את הילד באמצע השנה. הרב צדקה שלח שליח עם מכתב חתום בכתב ידו, אך המנהל עמד על שלו.

למחרת מוקדם בבוקר, התייצב הרב צדקה שוב בבית משפחת כהן. הילדים כבר עמדו לצאת לבית הספר, וגם שמוליק בן השש, כבר היה מוכן לצאת. אבל הרב צדקה עצר אותו.

"אני לוקח את הילד איתי לתלמוד תורה", אמר לאב בנחרצות.

המנהל שהבחין בשניים דרך חלון חדרו, הבין מיד למה הרב הגיע בעצמו, נבהל והתבייש, ומיהר

כמו אז, גם היום, רוחות זרות מנשבות מכל עבר, ומאיימות להשכיח את התורה והזהות היהודית מעם ישראל.

גדולי ישראל תמיד התאמצו רבות למען חינוכם הטהור של ילדי ישראל, כפי שניווכח מהסיפור הבא: היה זה בשעת ערב מאוחרת, כשהיודי מבוגר דפק בדלת ביתם של משפחת כהן. אב המשפחה נדהם לראות איש זר עומד על מפתן ביתו.

"שמי יהודה צדקה", הציג את עצמו גדול הדור כאורח פשוט. מר כהן המתין בסקרנות לשמוע מה בפיו.

"שמעתי שיש לך ילד שהחל ללמוד בכיתה א'", פתח הרב, "ושלחת אותו לבית ספר של אנשים שאינם שומרי תורה ומצוות. אני מבקש ממך, לטובת הילד, שתעביר אותו ללמוד במוסד תורני".

מר כהן הופתע לגמרי, ואפילו קצת כעס. אומנם הוא שומר מסורת, אבל מכאן ועד חינוך בתלמוד תורה?

אבל הרב צדקה לא ויתר. גורלו של ילד יהודי מונח על כף המאזניים, עתידו הרוחני – שלו ושלו

ל ה ת ח ב א
באחד החדרים.

כשהרב צדקה גילה

שהמנהל נעלם לפתע,

חיפש בעצמו את החדר של

כיתה א', דפק ונכנס. הוא ניגש ישר

למורה ואמר: "שמי יהודה צדקה, וזה

שמוליק הבן שלי. מהיום הוא יהיה תלמיד

שלך. אם יהיו בעיות – תפנה אליי".

הרב חיפש לילד מקום נוח, קרוב למורה, נשק

לו נשיקת אב רחום, ביקש שוב מהמורה שישים אליו

לב, ויצא.

מאותו יום שמוליק הקטן למד בתלמוד תורה.

הוא עלה והתעלה בהבנת התורה הקדושה, עד

שזכה להיכנס ליישיבה קדושה ולצמוח לתלמיד

חכם מופלג. וכך ניצל הוא וזרעו אחריו – הכול בגלל

התעקשותו של הגאון הרב צדקה זצ"ל.

השידור הקבוע ביום ראשון בשעה 11:00.

ניתן להזמין את הרב לחוג בית ללא עלות. חיינו: 073-321299

חפשו >>>
כדורגל העבר עידן של חושף: "הרופא אמר או הוא או היא... ואז קרה נס"

00:30 / 01:07

והשבוע - מאז שהתפרסמה סיבת היעלמותו הפתאומית של כדורגלן העבר עידן טל, סיפורו האישי נגע בליבם של עשרות אלפי יהודים בארץ ובעולם. אבל זה לא סתם סיפור אישי. זה סיפור על נדר, על מסירות, ועל השגחה פרטית שהחלה עוד לפני שהוא בא לעולם.

טל מספר כי הלידה שלו הייתה סבוכה ומסוכנת. אימו הייתה בסכנת חיים. הרופא פנה אל סבתו שנאלצה להכריע בשאלה של חיים ומוות: "או הוא, או היא".

אבל הסבתא לא נבהלה. היא ביקשה מהצוות הרפואי שתי דקות של שקט, נכנסה לחדר צדדי בבית החולים, ובאותה אמונה פשוטה ותמימה שאפינה את דורה, פנתה לבורא עולם והתחננה: "אם הבת שלי והתינוק יצאו בשלום, אנחנו מתחייבים לעלות כל ראש חודש אלול להר מירון".

עידן ואימו ניצלו. וכך מדי שנה כל המשפחה עלתה למירון, לקברו של התנא האלוקי רבי שמעון בר יוחאי. לא הפריעו התשתיות העקומות באותם הימים, או המכונות שבקושי סחבה בעליות - הם עלו מדי שנה, התפללו והודו לבורא על הנס.

עידן מספר שכילד הוא לא ממש הבין את המנהג המשונה. רק כשהחל לחזור בתשובה, הכול התחבר: לראשונה בחייו הוא הבין את המשמעות האמיתית של נדר ואת הכוח שבתפילה מעומק ליבה של סבתא.

כשר לכמה? - הרב ישי חזקה

זמן קריאה: דק 1.5

טבון כלים בתוך האוכל, האומנם?

קצרה, מתמלאת הקערה עד גדותיה בקצף סמיך מאוד המזכיר מרג. את הקצף מעבירים לתוך מערבול אחר המערב אותו עם טחינה, סוכר מומס ועוד כמה מרכיבים. כך מתקבלת חלווה מיוחדת ואווירית במיוחד. גם את הלוקום מכינים באופן דומה.

גם אם נניח שיש לפנינו לוקום או חלווה ללא כל תוספות, רק בורית, טחינה וסוכר - עדיין המוצר חייב כשרות. הסיבה העיקרית

היא הליך המיצוי, הנעשה בדרך כלל בטורקיה, ומוצאו נמצא במרכז ומזרח אנטוליה, משם הוא משווק לכל העולם.

ההליך דורש מאמר ארוך ומקיף בפני עצמו, אך העיקרון חשוב להבנה: לצמח הבורית יש

רמות גבוהות של גליקוזידים, שהם תרכובות של סוכר - גלוקוז, עם חומר לא סוכרי, שבמצבים מסוימים הוא אף רעיל. במתכונות המקוריות הוא מגן על הצמח מפני מיני פטרות וחידקים. את החומרים האלו צריך לשמר בשלמותם כאשר ממצים את השורש, בפרט את התכונה הסוכרנית - שהיא הגורם המרכזי בהפקת וייצוב הקצף.

על פי רוב, המיצוי נעשה בטכניקה שבה משרים את הצמחים עם אלקהוול, עד שהוא מצליח להוציא את תכונות הצמח באופן מושלם. הזכרנו זאת כמה בעבר, וגם בשבוע שעבר - אלקהוול חייב להיות כשר. כי אם לא, הוא יכול להיות בחששות של יין נסך, ערלה, חלב עכו"ם, חדש ועוד.

מרבני ועד הכשרות - בד"ץ בית יוסף

האם אתם יודעים שקצף הסבון הוא המרכיב היוקרתי ביותר בחלווה, בלוקום, ובמשקאות מוגזים רבים? הכירו את הבורית - הצמח המוכר לנו מנבואת ירמיהו: "כִּי אִם תִּכְבְּסִי בְנֵתְךָ יִתְרְבִי לָךְ בְּרִית", או בשמו הלועזי, כפי שמגלה לנו רש"י, "שיבון".

בתעשייה משתמשים בעיקר בשורש צמח הבורית ובגזעו. לשורש יש תכונה חזקה מאוד של הקצפה, עד כדי כך שבהליך הייצור, כשמתעסקים עם השורש ובמיוחד אם טוחנים אותו, צריך מאוד להיזהר שלא לנשום את אבקת השורש. החומר עשוי לגרות את הריאות ולגרום ל"הקצפה" בהן, חס וחלילה.

את תכונת ההקצפה המדהימה הזו מנצלים עד תום כשרוצים לייצר מאכל שנדרש לו מרקם אווירי. בתעשיית המזון לא משתמשים בשורש עצמו, אלא ממצים אותו ויוצרים משקה דמוי תה. את התה הזה מוזגים לתוך ספל ושופכים אותו לתוך מערבול מזון ביחס של ספל תה אחד לתוך קערה המכילה כ-100 ליטרים!

לאחר הקצפה

סכנה לדמנציה:

הכול על תרופות

נגד צרבת

הד"ר גיל שחר (M.D) מומחה לרפואה תזונתית וראש המרכז לרפואת הרמב"ם

זמן קריאה: דק 1

חוקרים מהמרכז הלאומי של גרמניה למחלות נורידוגנרטיביות עקבו במשך שבע שנים אחר 73,679 מבוגרים מגיל 75 ומעלה ללא סימני דמנציה או אלצהיימר. מתוכם, 2,950 איש נטלו תרופה נגד צרבת באופן קבוע ו-70,729 לא נטלו תרופות מסוג זה.

בתום שבע השנים, בקרב אלו שצרכו תרופות נגד צרבת, הסיכון לדמנציה היה גבוה ב-44% לעומת אלו שלא צרכו תרופה זו - נתון שמצביע על עלייה דרמטית בסיכון.

החוקרים בנו מודל שבדד את לקיחת התרופה לצרבת כגורם סיכון לדמנציה, תוך הפרדה מנתונים נוספים כגון גיל, מין, מחלות נוספות ותרופות אחרות. התרופות הנפוצות בישראל ממשפחת מעכבי משאבת מימן הן לוסק, פרילוסק, אומפרזול, אומפרדקס, קונטרולוק, נקסיום, לנטון, אסיפקס, פרוטוניקס, פנטולוק.

כדאי מאוד להיגמל מהתרופות הללו, ויפה שעה אחת קודם. אבל חשוב להדגיש: בשום אופן אין להפסיק את לקיחת התרופה בצורה פתאומית. יש לעשות זאת באופן הדרגתי ובתיאום מלא עם רופא המשפחה. שינוי פתאומי כזה עלול להזיק יותר מאשר להועיל.

חוץ מהסיכון המוגבר לדמנציה ואלצהיימר, כדאי לדעת שהתרופות האלו לא באמת פותרות את שורש הבעיה: הן רק מפחיתות את ייצור חומצת הקיבה, כך שמיצי הקיבה פחות חומציים ולא גורמים לצריבה כשהם עולים במעלה הוושט. בנוסף, התרופות האלו גורמות להפחתה משמעותית בייצור חומצת הקיבה, החיונית לספיגת מינרלים וויטמינים. צריכה קבועה עלולה לגרום לחוסרים תזונתיים רבים ולפגיעה בפלורה הטבעית של חיידקי המעי.

הבהרה: המידע והתכנים המתפרסמים בטור אינם מהווים תחליף להתייעצות עם רופא.

התעוררות ישראל

כבוד בית הכנסת

הרב יהודה סעדיה
מרבני ערוץ 2000

"זה טניין של שעות" תקראו למשפחה!"

באחד הימים, אב המשפחה, הרגיש פתאום מועקה חזקה בחזה. הוא התנדנד, נפל – ואיבד הכרה. דום לב פתאומי.

צוותי ההצלה שהגיעו למקום ניסו במשך שעה שלמה להחזיר לו את הדופק. כשהוא תלוי בין חיים למוות, הם מיהרו איתו לבית החולים, ושם הרופאים אמרו את המשפט שאף משפחה לא רוצה לשמוע: "זה עניין של שעות עד ש... תקראו למשפחה". הבנים והאחים הגיעו אחד אחרי השני, עמדו מחוץ לחדר המומים לגמרי. על הפנים – ייאוש. לא היה להם מה לעשות, רק לחכות. ואז פנה אחד הבנים לאחיו ובני משפחתו כאשר רוח של התעוררות ותקווה נסוכה על פניו: "למה אנחנו סתם עומדים פה? חכמינו ז"ל אומרים שגם כאשר חרב חרב בזה מונחת על הצוואר – אסור לוותר על הרחמים. בואו נקבל עכשיו קבלה חזקה בשביל אבא. אני מציע שנתחזק בכבוד בית הכנסת. לא לשבוע, לא לחודש – לכל החיים! שלא נדבר שיחות של חול בבית הכנסת, במקום שהשכינה שורה בו. ובעזרת ה', כשאבא יפתח את העיניים, נגיד לו שגם הוא מצטרף אלינו לקבלה הזאת..."

עוד הם מדברים ביניהם, ופתאום מתחילים לשמוע קולות מהחדר. הרופאים מדברים: "יש התייבות... לחץ הדם עולה... יש דופק..." מצבו של האבא התחיל להשתפר, מרגע לרגע. ברוך ה', היום אותו אבא חי ובריא, מתפקד לגמרי – הכול בזכות הקבלה הזאת של הבנים והמשפחה. זה כוחה של קבלה טובה למען כבוד בית ה'.

השידור הקבוע ביום חמישי בשעה 18:00.

ניתן להזמין את הרב לחנוך בית ללא עלות. חיינו 073-3212992

טעמי החנהגים

הרב עזרא שקלים
מרבני ערוץ 2000

ההבדל בין סביבון לרעשן

"תִּשְׁבֶּה אֲנֹכִי עַד דְּכָא", והמילה "דכא" עולה בנימטריה כ"ה (25), רמז לכ"ה בכסלו. הסביבון שמשחקים בו בחנוכה בא להורות שהקדוש ברוך הוא מסובב את הישועה מלמעלה, למרות שלא הייתה התעוררות מספקת מלמטה – שהרי היו הרבה מתיוונים בישראל. לעומת זאת, בחג הפורים הרעשן מסובבים מלמטה, להורות שההתעוררות הייתה מצד עם ישראל שחזרו כולם בתשובה. על הסביבון היה כתוב במקור:

ג.ה.ש – רמז לארבע המלכויות שהן:
ג – נפש (בבלי): ביקשה לבטל את הנפש על ידי ביטול עבודת בית המקדש והקורבנות.
ה – גוף (פרס ומדי): רצו לאבד את הגוף.
ש – שכל (יוון): ביקשו לבטל את שכל התורה באמצעות חכמת הפילוסופיה והמזלות.

ה – הכול (אדום): רוצים לבטל את הכול. וכולם סובבים על המרכז – הנקודה האמצעית שהיא ישראל. כולם מתבטלים אל המרכז, כמו שיהיה לעתיד לבוא.

הכתוב הינו דיין ומרבני קו "מענה ההלכה העולמי"
השידור הקבוע ביום רביעי בשעה 11:00.

מים אחרונים וברכת המזון על סופגנייה, האומנם?

הגאון הרב יניב עזיז שליט"א

שלום כבוד הרב! האם צריך לעשות מים אחרונים אחרי אכילת סופגנייה?

בעיקרון עיקר חיוב מים אחרונים הוא אחר אכילת לחם. אבל אם אוכל דבר שמלכלך את ידיו, כגון מאכלים שיש בהם הרבה שמן וכדומה, ואין זה נעים, כתבו הפוסקים שצריך לשטוף את ידיו לפני ברכה אחרונה. מכל מקום יכול לצאת ידי חובה אם יקנה את ידיו במידי דמנקה, כגון נייר טישו, מגבון וכדומה (הגאון רבי חיים פינחס שיינברג, "חוקת המועדים", "יפה ללב", "ילקוט יוסף" – הלכות ברכות חלק ב עמוד רנז).

האם ראוי לאכול סופגנייה רק במהלך סעודה?

תלוי איזה סוג סופגנייה זו. אם לשו את הסופגנייה בקמח ומים ובלי סוכר (או שהסוכר לא מורגש כלל) ואחר כך היא עברה טיגון – סופגנייה כזו עדיף לאכול בסעודה. אבל סופגנייה שלשו אותה עם סוכר, ובבצק מרגישים את טעם הסוכר – ראוי לשמור אותה לאחר ברכת המזון, לברך עליה ולאכול. אך מכל מקום, מי שאוכל את הסופגנייה הזו במהלך סעודה – אין לו לברך עליה. ועדיף שיברך על ביסילי ויפטור בברכה זו את הסופגנייה ("שולחן ערוך" סימן קסח סעיף יג, "חזון עובדיה" – הלכות ברכות עמוד סו, "ילקוט יוסף" – הלכות ברכות חלק א עמוד תרד).

האוכל סופגניות בשיעור של קביעות סעודה, האם יברך ברכת המזון?

ידידי, כדאי לדעת שכל דבר שהוא מבושל, כגון מקרוני וכדומה, אפילו אכל יותר מ־216 גרם – שהוא שיעור קביעות סעודה – אין לברך עליו ברכת המזון לעולם ואין עליו דין קביעות סעודה. לכן, בכל אופן, לעולם תהיה ברכתו הראשונה "בורא מיני מזונות" וברכה אחרונה "על המחיה", אפילו אם אכל ממנו בשיעור קביעות סעודה. אומנם, כתבו כמה מרבתינו האחרונים שראוי לכתחילה שלא לאכול שיעור קביעות סעודה ממאכלים אלו.

האם מותר לחמם בשבת סופגנייה על הפלטה?

בסופגנייה בלי ריבה מותר. אבל בסופגניות עם ריבה, כדאי לדעת שבתוך הריבה יש מעט מים שאינם מבושלים מלפני השבת ולכן כשמחממן צריך להיזהר שהריבה לא תגיע לכזה חום שהיד סולדת בו ("ילקוט יוסף" – הלכות ברכות חלק א).

כיצד ההלכה מתייחסת למנהגי חנוכה?

ידידי היקר, שלמה המלך עליו השלום אמר: "ואל תבזו כי זקנה אמר", כלומר אל תזלזל במנהגים, ולכן נדון כל מנהג לגופו. המנהג לאכול מאכלי חלב בחנוכה, הוא על פי המדרש עם יהודית שהאכילה את האויב מאכלי חלב והרגה אותו ("כל בו" סימן מד, הרמ"א, "בית יוסף" סוף סימן תרעה, "בן איש חי"). וכן המנהג לאכול סופגניות, שמופיע כבר בדברי רבנו מימון, שכתב כך: "ופשט המנהג לעשות סופגנין הנקראים בלשון ערבי אלספינג", והוא מנהג הקדמונים. ובספרי החסידות נכתב כי המנהג לשחק בסביבון יש בו עניינים נשגבים. וכך כותב הרב "בני יששכר": "המנהג לשחק בחתיכת עץ מרובעת שבארבע קצותיו חקוקים אותיות ג.ה.ש.ש, שהם ראשי תיבות "נס גדול היה שם", והוא גם רמז לארבע כוחות שבאדם, גופני, נפשי, שכלי – והכוח העליון הכולל הכול. והוא רמז לארבע מלכויות הגלות, והן: רומי, בבל, יוון ומדי אשר מנוגדים לכוחות אלו, ויתבטלו על ידי משיח שהוא בגימטריה נגה"ש ("פסקי תשובות" חלק ו, "נטיע גבריאל" פרק נא). ויש להדגיש שהמשחק בהם, לא ישחק רק מעט, שלא יהיה ביטול תורה.

החטבח חירב חלכה

סופגניות אפויות

מצרכים:

- קילו קמח
- 2 כפות שמרים יבשים
- 5 כפות סוכר
- 4 כפות אינסטנט פודינג וניל
- 2 כוסות חלב פושר
- כוס מים פושים
- כף וחצי מלח
- רבע כוס שמן
- ממרח אגוזים, קוביות שוקולד חלב
- ריבה, אבקת סוכר

אנא:

- 50 מ"ל שמנת מתוקה
- 100 גרם שוקולד מריר
- סוכריות

אופן ההכנה:

1. ללוש הכול לבצק חלק ונעים, להתפיח שעה.
2. לקרוץ עיגולים, לשטח, למלא חצי כפית ממרח אגוזים וקוביות שוקולד, לסגור לכדור.
3. לאפות ב-180 מעלות רבע שעה.
4. לזלף ריבה ואבקת סוכר.
5. אפשר לטבול בגנאש (להמסים שמנת+שוקולד, להוסיף סוכריות).

בהצלחה ובתיאבון!

מאירים את הבית

"הרגעים הנדירים": חנוכה בציול של סבא

מאז שסבא זצ"ל נפטר, כל חג מעורר זכרונות וגעגועים אינסופיים. אבל באופן מיוחד, אני זוכרת את חג החנוכה בבית עם סבא.

אולי לרובכם, התיאור שלי יהיה בכלל

לא יוצא דופן, אבל בשבילי – שבמשך כל השנה ראיתי את סבא לומד כמעט בלי הפסקה, דווקא הרגעים הללו שהוא הצטרף לסלון של הבית יחד עם כל המשפחה, היו עולם ומלואו.

במשך כמה שנים, בית הכנסת של סבא היה בתוך הבית ממש, עד שהוקם בית הכנסת בקומה שמתחת לבית. מאות אנשים היו מגיעים בכל יום לראות את סבא מדליק

נרות בבית הכנסת לפני תפילת ערבית. אבל

אחרי התפילה, הוא היה נכנס לבית, ושם, בדרך כלל, היינו נוכחים רק אנחנו, בני המשפחה.

לסבא היתה חנוכיה גדולה מכסף, והוא היה מדליק אותה ליד החלון. הילדים הקטנים היו רוצים להדליק גם הם חנוכיה, או את החנוכיה שהביאו מהגן, וסבא היה מסכים בחפץ לב. הוא היה מחזיק את היד שלהם ועוזר להם להדליק בעצמם.

ואת המטעמים, אי אפשר לשכוח. בכל יום אימא

שלי הייתה מכינה סופגניות בטעם אחר, סופגיות ממולאות בגלידה, או ספינג' חם ומתוק... סבא היה יושב איתנו על הספה הגדולה בסלון של הבית, מברך את אימא שלי על המאכלים הטעימים, מספר על הניסים והנפלאות של הקב"ה בחג החנוכה, ומעניק יחס אישי וחם לכל אחד מהילדים.

לפעמים אימא הייתה מנגנת בפסנתר מנגינות של חנוכה, וסבא היה מקשיב, ונהנה לשמוע את הילדים שרים בשמחה ובריקודים. אלו היו רגעים מאוד מיוחדים.

היום, כאימא, אני מסתכלת על הרגעים האלה בעיניים אחרות: סבא, עם כל הגדולה שלו, וניצול הזמן שלו, ידע שלפעמים צריך גם לסגור את הספר, לצאת מחדר הלימוד – ולהיות נוכח ברגעים החשובים האלה.

וזה לקח שאני לוקחת איתי – לא רק לחנוכה, אלא לכל השנה כולה: גם כשאנחנו עוסקים בדברים ברזום של עולם, לא לשכוח את האור של הבית. להאיר את הלבבות של הילדים ושל בני הבית. להאיר כלפי פנים, ולא רק כלפי חוץ. או בקיצור: להיות "נר איש – וביתו".

הכותבת היא נכדת מרן רבנו עובדיה יוסף זצ"ל

התאורה שתעשה לכם אוירה של חנוכה

אחרי שהסברנו איך לעצב שולחן בהשראת חג חנוכה, עם צבעים מתאימים לחג, איך ליצור הגבוהות, ואיך לשלב נכון את פריטי

החג – נותר לנו לגעת בנקודה שהיא אחת מסמלי החג: האור.

חג חנוכה מזוהה, איך לא, עם עונת החורף. הניגודיות בין החמימות המפנקת של הבית לקור שבחוץ הם אלו שגורמים לנו לאהוב את שעות הפנאי בבית החם.

הסוד ליצירת אווירה נעימה, חמימה ומזמינה טמון בשילוב מגוון גופי תאורה סמוך לפינת האוכל עם עדיפות לגופי תאורה בעלי מתג עמעום.

גוף תאורה שעומד ליד שולחן האוכל יכול לשנות לגמרי את האווירה. תוכלו להוסיף גם מגוון שרשראות לד עם האלמנטים של החג שאפשר לתלות על הקיר או על המוט של הווילונות...

כמובן שאם יש לכם קמין בבית אז האווירה החורפית היא ללא ספק מושלמת.

אחרי שדאגנו לשולחן ולתאורה נעבור לכמה רעיונות שישדרגו לכם את האירוח: הכינו מראש עמדת קפה תה ושוקו חם להכנה עצמית עם כוסות, כפיות, מרשמלו, תיונים בטעמים, נענע, לימון חתוך, דבש, סוגי קפה ועוד....

פזרו בשולחן נרות וניל וקינמון, ואם יש ילדים קטנים אפשר גם נרות לד. תוכלו גם לפזר בקרבת השולחן עששיות בגדלים שונים וליצור אווירה כפרית.

ניתן להכין פינת משחקים לילדים בהשראת החג – עם עבודות יצירה, פאזלים, חוברות צביעה, טריוויה בנושא חנוכה, תחרות סביבונים ועוד... בברכת חג שמח מואר ומלא בניםים, שמחה והתעוררות!

יש לכם שמחה? אזכרה?

בואו להקדיש את הדפסת המגזין ולזכות להיות

פרנס השבת

073-2866527

בואו לזכות <<<

MAG@tv2000.co.il

מאירים את הנעורים

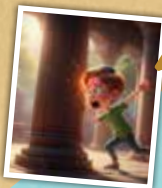
לא פשוט לצאת שנ"צ אם אתה לזכור

גם במים קרים. אבל להיות במים רוב היום זה לא פשוט כמו שזה נשמע. הזרמים חזקים, ורגע אחד של חוסר תשומת לב עלול להיגרם באסון. אז איך בדיוק לוטרה יכולה לנוח ולהירדם כשהיא צפה על פני המים? ובכן, כשהיא ערה, היא פשוט צפה על גבה ושומרת על עירנות. אבל כשמוע זמן השינה? הלוטרה פשוט... מחזיקה ידיים עם לוטרה אחרת! כן, ממש כמו שזה נשמע – שתי לוטרות שרוצות לישון אוצחות זו בזו, כך שהזרם לא יפריד ביניהן. עד כדי כך שלפעמים אפשר למצוא "קבוצות שינה" שלמות של לוטרות שמחזיקות ידיים זו עם זו. למראה זה יש אפילו שם מיוחד: "ראפט" (Raft), בגלל הדמיון לרפסודה קטנה. מה רבו מעשיך ה'!

מזהים מה מסתתר בתחנה?

נראה אתכם מזהים
מה מסתתר בתמונה השמאלית

התשובה לחידה
של המגזין הקודם:
נכנס בעובי הקורה

כתבו לנו למייל:
ואולי תזכו בפרס!
MAG@TV2000.CO.IL

זמן
קריאה
דק' 1

נפ-אור

היישנים? כך תתגברו אל זה!

בארוחה – תכיר בזה כניצחון. הצלחות קטנות בונות מומנטום וביטחון. שקול עזרה מקצועית: העובדה שזה "מציק" לך היא סימן טוב לפנות ולקבל כלים נוספים. זה לא אומר שמהו "לא בסדר" אתה, אלא שאתה חכם מספיק לרצות להשתפר.

אתה בן 17, כל החיים לפניך ויש לך את כל היכולת לשנות את הדפוס הזה. זה ידרוש תרגול וסבלנות, אבל זה בהחלט אפשרי. אל תוותר לעצמך!

בהצלחה רבה!

מפקח חינוכי, יועץ, מנחה מורים ומחבר רב המכר "לאהוב", שלחו לנו שאלה למייל: MAG@TV2000.CO.IL ואולי שאלתכם יחד עם התשובה תפורסם במגזין! (אם תרצו, אפשר בעילום שם כמובן)

"קח וילך ורכה, תביא לי את הילדים!"

סיפורים
חיוניים
על
תשובה

"אני מודה", המשיך היהודי, "לא היה קל לשמוע את זה, אבל ידעתי שהוא צודק. למחרת בבוקר הסעתי את אחת הבנות שלי לבית הספר, ולפתע היא סיפרה: 'אבא, אתה חייב לשמוע מה חלמתי הלילה – ראיתי אותך בוילה גדולה עם שבעה חדרים. היית מאושר כל כך. פתחת מגירות ומצאת בהן המון זהב וכסף. אבל אז הסתובבת, וראית על הספה ילדים שלא נראו כמו ילדים שומרי תורה – והם לא היו הילדים שלך'."

"הייתי בהלם. הרגשתי שהקב"ה מדבר איתי דרך הבת הקטנה שלי. זו הייתה התשובה הכי ברורה שיכולתי לקבל. אחרי שהורדתי אותה בבית הספר, עצרתי לרגע ועשיתי חשבון נפש. אמרתי: 'ריבוננו של עולם, תודה על הילדים הצדיקים שיש לי, על האישה הנפלאה שמגדלת אותם בדרך התורה, ועל המשפחה שלי'."

"מאז", הוא סיים, "לא מפסיק להפעים אותי איך בורא עולם הראה לי בחוש את המחשבות שלי דרך החלום של הבת שלי. קיבלתי על עצמי להפסיק להתלונן ולהתחיל להודות – על כל מה שיש, על כל רגע, על כל ילד, על כל יהלום'."

השירור הקבוע ביום שני בשעה 15:00.
ניתן להזמין את הרב לחוג בית ללא עלות.
חייגו 073-3212992

ביציאה מבית הכנסת, ניגש אליי יהודי שאמר לי שיש לו סיפור בשבילי. וכך הוא סיפר: "חזרתי בתשובה לפני הרבה שנים. ברוך ה' זכיתי שיש לי אישה נפלאה וילדים צדיקים. אבל עול הפרנסה מכביד עליי. אני עצמאי בלי משכורת קבועה, והחובות לוחצים עליי." "כל חודש אני מרגיש את הלחץ. התחלתי להרהר: למה אני לא יכול להרשות לעצמי דירה יותר גדולה, רכב יותר טוב, קצת יותר נוחות בחיים? הרי כל אחד חולם, נכון?"

"יום אחד, פשוט לא יכולתי יותר להחזיק בפנים. ישבתי עם מישהו מבית הכנסת ושפכתי לפניו את מר ליבי. סיפרתי לו על החלום לסגור את כל החובות ועל הרצון לחיות 'בשקט'." "והוא הסתכל עליי ואמר: 'לי יש וילה עם שבעה חדרים, רכב יקר וחשבון בנק מלא. אתן לך הכול. רק דבר אחד אני מבקש ממך בתמורה: תן לי את הילדים שלך'."

"חשבתי שהוא משוגע. אבל הוא המשיך ברצינות: 'יש לך ילדים צדיקים; בן שלומד תורה כל היום ובנות צדיקות, ואתה מתלונן על חובות? אתה יודע כמה הייתי נותן בשביל מה שיש לך? אין סכום בעולם שיכול לקנות לי ילדים כאלה. הילדים שלי עזבו את דרך התורה ואני בוכה עליהם כל לילה! תעריך את היהלומים שיש לך בבית. הילדים שלך – הם היהלומים שלך בעולם הזה ובעולם הבא'."

זמן
קריאה
דק' 1.5

שלוש וברכה כבוד הרב. אני בחור בן 17, ואני מגדיר את עצמי

ילד ביישן. זה בא לידי ביטוי מול החברים לכיתה, מול הרבנים ומול בני המשפחה. אני מתחיל להרגיש שזה מציק לי כי אני מפסיד הרבה דברים טובים בגלל הבושה שלי. אשמח לעצה.

...

תשובה:

שלום יקירי. כל הכבוד על האומץ לשתף ולבקש עזרה. המודעות שלך לכך שאתה "מפסיד דברים טובים" היא הצעד הראשון והכי חשוב לשינוי. גם אני סבלתי מזה תקופה, וחשוב לי שתדע: ביישנות היא לא גזרת גורל. היא לא מגדירה מי אתה, אלא דפוס התנהגות שנובע מפחד משיפוטיות. החדשות הטובות הן שאפשר לאמן את "שריר" הביטחון ולהתגבר עליה, צעד אחר צעד.

הנה כמה עצות מעשיות וממוקדות: תתחיל בקטן ובסביבה בטוחה: המטרה היא

זמן קריאה: דק' 1.5

השיטה החדשה לטרוף את הקורבן

כשמדברים על בעלי חיים ארסיים, לרוב אנו חושבים על נחשים או עקרבים. אבל האם שמעתם פעם על לטאה שמכיסה את טרפה בארס? בעולם יש רק שני מינים של לטאות ארסיות. על אחת ה"הלודרמה", נדבר היום. בניגוד לנחשים שמזריקים ארס בנשיכה מהירה, הלודרמה עובדת אחרת: הארס שלה נמצא בשיניה האחוריות, ובשביל להחדיר אותו לטרף היא צריכה "ללעוס" את הקורבן מעט. לכן, היא תופסת את טרפה, מטלטלת אותו וכשנוסף דם, הארס מהשיניים מטפטף לפצע והורג את הטרף. זו דרך ייחודית ושונה מכל מה שמוכר לנו אצל יצורים ארסיים אחרים.

את הלטאות האלו אפשר למצוא בעיקר במדורם מקסיקו לאורך חוף האוקיינוס ועד לגואטמלה שבמרכז אמריקה, שם הן משוטטות במדבריות, ערבות, יערות טרופיים וחופים והרים סלעיים. גודלן מגיע בממוצע ל-57-91 סנטימטרים, והן ניזונות בעיקר מביצים של עופות וזוחלים שהן מחפשות על הקרקע ועל העצים. הן אוכלות גם עופות קטנים, זוחלים אחרים, דוחיים, עכברים, חולדות וחרקים גדולים.

לטאת הלודרמה, הידועה גם בשם "מפלצת גילה", מתהדרת בצבעי אזהרה בולטים של שחור וצהוב או כתום. הארס שלהן אינו מסוכן במיוחד לבני אדם, אך הוא עלול לגרום לנפחות, בצקת, דימום פנימי והיפותרמיה. עם זאת, כמובן שמומלץ להימנע ממגע עם יצורים אלו בטבע.

יצור מיוחד זה מזכיר לנו שוב כמה מגוון ומפתיע עולם הבריאה. הבורא יתברך ברא אלפי מינים של יצורים, כל אחד עם תכונות ייחודיות משלו, וכל אחד מלמד אותנו על החוכמה האינוסופית שבבריאה.

"נר נשמה", מה הסיפור שלו?

זמן קריאה: דק' 1.5

בשבוע שעבר דיברנו על ציור הנר, והתמקדנו בעיקר בגוף הנר ובלהבה. השבוע נתמקד במה שמסביב: אדם שבחר לצייר נטיפים שיורדים מהנר, מבקש למעשה לספר לנו על תהליך פנימי – דברים שהאדם מבקש להסיר מעליו, לשחרר, לטהר או לנקות. כאשר מופיעים נטיפים רבים, זה עשוי להעיד על עומס רגשי, על צורך עמוק להשתחרר ממטענים ישנים או על מאמץ להיפטר מדפוסים מעכבים.

קישוטים, ציורים ופרטים אומנותיים על הנר משקפים נטייה אסתטית. ככל שהנר מעוט ומפורט יותר, כך מתגלה רמז לעולם רגשי עשיר ולצורך לביטוי יצירתי.

בסיס הנר מייצג את השורשים – על מה האדם עומד. בסיס רחב ויציב מעיד על אדם הזקוק לקרקע מוצקה, למסגרת

תומכת ולתחושת ביטחון. בסיס קטן או חסר עשוי לרמוז על תחושת תלות, חוסר ביטחון או חשש מקריסה רגשית. לעיתים נר ללא בסיס מצביע על אדם שחי "באוויר", ברעיונות ובחלומות, מבלי לעגן אותם במציאות. כאשר אדם מצייר שני נרות, הדבר עשוי לבטא התלבטות פנימית – קונפליקט בין שני חלקים באישיות, בין קול פנימי אחד לאחר, או בין זהות רוחנית לזהות מעשית. שני הנרות יכולים גם לסמל רצון להיות גם וגם, או חיפוש אחר הרמוניה בין צדדים מנוגדים באדם. תלוי גם איזה נר בחר הצייר שלנו לצייר: נר שבת מצביע על רוחניות, קדושה וחיבור לבית ולמסורת. לעומת זאת, נר נשמה עשוי לספר על אדם המתמודד – במודע או שלא – עם אובדן, פרידה או געגוע.

חיים ישראל

סיפור חיי

הפינה הנידחת שהולידה את השיר הצנקה!

האור בעיניים שלהם היה חזק ובוהר והבנתי מיד שהשיר הזה יצליח לגעת בהמון אנשים. ואני שמח וגאה שכך באמת קרה!

מאז, בימי החנוכה, אני חוזר לרגע הזה. אני נזכר כמה עוצמה יש ברגע קטן של אור. כמה אור יהודי יש בעולם, בכל פינה.

השיר "מנורה" אולי נכתב בעיר רחוקה, אבל הוא בעצם סיפור של כולנו – עם שלם שמדליק נרות כבר אלפי שנים, ולא נותן לשום דבר לכבות אותם.

ובכל פעם שאני שר את השיר הזה, טוב, אני מרגיש שאני חוזר לאותו ערב בדניפרו – רב קהילה רחוקה, נר אחד דולק, והמון אור שממשיך להתפשט עד היום...

(צילום: הפקות ישראל)

"בנינו לך מנורה החזירנו לירושלים הבנויה, ושלח לנו משיח במהרה ותקרב לנו את יום הישועה..."

יש שירים שאתה כותב, ויש שירים שנכתבים

דרכך. השיר "מנורה" הוא בדיוק לפני כמה שנים הוזמנתי לדניפרו שבאוקראינה, להופיע בפני הקהילה היהודית שם. זו קהילת חב"ד מיוחדת עם לב ענק – אנשים שמחזיקים את היהדות שלהם באהבה ומפיצים את היהדות בחיוך ולב רחב, למרות הקור, המרחק והקשיים...

פגשתי שם את הרב שמואל קמינצקי, רב העיר, שסיפר לי על הפעילות והעשייה בעיר ועל בניית שבעה בנינים לרווחת הקהילה היהודית כדוגמת שבעת קני המנורה. ערב אחד, אחרי תפילה בקברו של בעל התניא רבי שניאור זלמן מלאדי זכותו תגן עלינו, ישבנו יחד וזרקנו מילים, ניגונים, תחושות. ככה נולד השיר "מנורה". השיר נכתב על נרות קטנים שמצליחים לדלוק גם כשבחוץ חושך. על כוח של אמונה פשוטה. כששרנו את השיר הזה לראשונה מול הקהילה, ראיתי איך

זמן קריאה: דק' 1.5

הניוזלטר של ערוץ 2000

כל מה שחם בחורף!

הצטרפו לניוזלטר של ערוץ 2000
אקטואליה • סגולות ותפילות
תכנים תורניים • סרטונים מרתקים
מתכונים מיוחדים • משדרים חיים ועוד...

ההשמה פשוטה ומהירה
שלחו את המיילה "הצטרפות" למייל:
NEWS@TV2000.CO.IL

מאירים את הילדים

לכנו
ובנות
12 TV 5

מִצְאוֹ 5 הַהֲדָלִים

בחג חנכה אנו מדליקים נר בכל יום - זכר לנס שעשה לנו הקב"ה בבית המקדש. אולם, אסור לנו להשתמש בנרות לשום צורך - כי אלו נרות מצוה וילדים צדיקים, החבאנו בציוורים שלפניכם כמה הבהלים. חושבים שתוכלו למצא אותם?

חִידָה?

את מי אסר יוסף?

תשובה לחידה משבוע שעבר:
בדוֹתָן.

יְצִירוֹת

ילדים יקרים,

כל שבוע אנו מציגים יצירה ופה
ששלחתם לנו המספרת כמה
אתם אוהבים את המגזין.

והפעם - היצירה של תלדה רבקה ראדי
אתם יכולים להמשיך ולשלח לנו יצירות
לקתובת המייל MAG@tv2000.co.il וכך
תכנסו להגרלה הגדולה, ואולי תזכו בפרס.

מֵאוֹתָרִים אֶת הַנֶּשֶׁחָה

ילדי האלפים

מאיר גואטה

14

הצ'ק שהגיע מהשמים

שלה. היא ספרה על בעלה שנפטר, על
העסק שהתמוטט באמצע החיים, היא
ספרה שאין לה כסף לחתן את שתי
בנותיה.

לפתע עצר אותה הזקן, ושאל: "על
כמה כסף מדבר? כמה את צריכה?"
כשהיא אמרה לו את הסכום - סכום
גדול מאוד - הוא פשוט הוציא פנקס
צ'קים, כתב צ'ק, רשם עליו שמות של
שני אנשים, נתן לה - ונעלם!

באותו לילה בדיוק,
מנהל הבנק המקומי
חלם חלום. אבא שלו,
שכבר נפטר, הופיע לו
בחלום ואמר לו: "מחר
תגיע אשה עם צ'ק שאני
חתמתי עליו. תקבל את
הצ'ק הזה! אני זוכה לקדיש
כל יום בזכותך".

למחרת, האשה הגיעה לבנק עם
הצ'ק. מנהל הבנק נבהל מאוד! הוא
הראה לה תמונה של אביו שנפטר,
והיא אמרה: "כן! זה בדיוק הזקן שנתן
לי את הצ'ק!" מנהל הבנק היה כל כך
נרגש, שהוא פרע את הצ'ק ונתן לה את
כל הכסף.

מה אָנחנו לומדים מזה? שכאשר
אדם לא מוותר על הרצון שלו לעשות
טוב - בסוף, מן השמים עוזרים לו שזה
יתקיים!

האשה הזאת לא וותרה על המצוה
שלה לדאג שיאמרו קדיש על אנשים
שאין להם מי שידאג להם, והקדוש
ברוך הוא דאג לה! אז כדאי מאוד
לרצות דברים טובים. כי כשרוצים
לעשות טוב - תמיד יש עזרה מלמעלה!

ניתן להשיג את ספרי הבדיחות "כל יום פורים"
עם משלוח עד הבית 052-4770297, להאזנה
למאות שיעורים לילדים, פרשת שבוע וסיפורי
צדיקים חפשי: "מאיר גואטה - מתוקים מדבש"

שלום לכם, וילדים צדיקים!

תגידו, מי מכם זוכר את החלום
שהוא חלם אתמול בלילה?

קדם כל, תדעו שגם אם אתם לא
זוכרים, בטוח שחלמתם! כל אחד
ואחת מאתנו חולמים כל לילה. יש
כאלה שזוכרים המון חלומות, יש כאלה
שזוכרים רק טפה, ויש כאלה שברגע
שהם מתעוררים בבקר - בוום הכל
נמחק.

אני רוצה לספר לכם

על חלום ממש מיוחד:

בהנגריה היה פעם
אשה צדקת שהיתה
עושה מעשי חסד
גדולים מאוד - כל
חדש, היא היתה נוסעת
לישיבה ונותנת כסף כדי

שהבחורים בישיבה יאמרו

קדיש על אנשים שנפטרו ואין להם מי
שיגיד עליהם קדיש. כלומר, היא דאגה
לנשמות של אנשים שהיא אפילו לא
הכירה!

יום אחד בעלה של אותה אשה
נפטר, והעסק שלהם התחיל להפסיד
כסף. היא נשארה לבד עם שתי בנות
שהיא צריכה לדאג להן. אבל לא
העל הכלכלי הוא שהעיקר עליה, אלא
העובדה שאין לה יותר כסף לתרומה
החדשית לישיבה!

היא החליטה לנסע לישיבה ולבקש
שימשיכו לומר קדיש לעלוי נשמות
אותם יהודים שאין מי שיאמר קדיש
עליהם, למרות שהיא נאלצה בלב
כבד להפסיק את תרומותיה. "בבקשה",
תמשיכו לומר קדיש גם בלי שאני אתן
כסף", והמנהל הסכים.

כשהיא יצאה מהישיבה, קרה משהו
מוזר: היא פגשה איש זקן, ומשום מה
היא התחילה לספר לו את כל הצרות

יד לאחים

חשוב לרתך גם את
המלון העליון שהם
התקינו כאן...

נמשיך לרתך את כל
הקונדילים...

זה היה
קרוב...

איר זה שלא
עוצרים אותם?

את הסיפור המלא ניתן להשיג בחנויות הספרים המובחרות

הילד שענה נכון על החידות
וזכה בפרס הוא:

הונתן פרסר

ילדים עם המזגין

הילד המתוק והצדיק
אחרון כהן מעלות-תרשיחא
ילדים יקרים גם אתם
יכולים לשלח לנו תמונה
שלכם עם המזגין!
וגם את התשובות שלכם
ותכנסו להגרלה - ואולי
תזכו בפרס!

היכן מסתתרת?

עידן ויהונתן
מחפשים את המסמון

ילדים יקרים, נראה אתכם
מגלים היכן מסתתרים
2 ספגניות 27 פכי שמן.

הדיוחות

בכל פעם
שאני מתלבט אם
לאכל ספגניה, אני מסובב
סביבון - אם הוא נופל על
אחת האותיות שמרכיבות
את המילה "ספגניה", אני
אוכל...

אחד הנסים הגדולים
של חנכה, הוא שמצאו
פר שמן אחד, עם
חומת של רב אחד,
וכלם הסכימו שזה
קשר...

מצטלמים עם המזגין

ליד נרות החנכה

1

אתם מצטלמים
עם המזגין בחנכה

2

שולחים לנו את התמונה למייל
MAG@TV2000.co.il

3

ונכנסים להגרלה על
פרסים יקירי ערך

ילדים יקרים,
עליכם לענות על השאלות הבאות!
הצלחתם? איזה יופי! שלחו לנו למייל את התשובה עם שמכם,
תכנסו להגרלה ואולי תזכו בפרס!
את התשובות יש לשלח אר ורק למייל
MAG@TV2000.CO.IL

השאלות:

1 מה שמו של
הילד הקטן?

3 בין כמה הילד
הקטן?

2 מה התאריך היום?

4 מה שמו של הילד
הקטן?

בהגשת רינה פליישמן, 6776067@GMAIL.COM

הילד שלך שגריר של המגזין?

איך שלא תסובבו את זה, זה אושר!

אתה רואה את האור
בעיניים שלך,
וזה האור שלך

הילד שלך כבר לא רק
"בא לבית הכנסת"
הוא חלק ממנו

בזכותו, גם ילדים
אחרים באים לתפילה

בשבילם זה חוויה.
בשבילנו זה זיכוי
הרבים אמיתי

משלמים רק עבור המשלוח,
ומקבלים את המגזינים להפצה
בחינם!

לקבלת המגזינים חייו או סרקו עכשיו:

073-2866527

ניתן לתרום: ילפי סעיף 46 • מכספי מעשר

מצרפים עוד היום את
הילדים לנבחרת השגרירים,
והלב מתמלא בגאווה
ובסיפוק שעשינו הכל
למענם!